

ಬರಹೆ

‘ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಂಬಿಎ ದಿಗ್ರಿ ಬೆಳ್ವ ಹಿಂದೆ ಇದೆ... ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯೂ ಸೇರಿ ವಿಭಿನ್ನ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ ಇದೆ... ಅವನು ಕೇಳುವ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಂಪನಿಯವರು ಬೇಕಾದರೂ ಆತನನ್ನ ಕೇಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದ ಮೆನಸ್.

‘ನೀನಿಗ ಈನು ಹೇಳುವುದು?’ ಅದರು ಶಮಾರ್.

‘ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು... ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನತ್ತಿರುವ ಗೌರವನನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಒಲ್ಲಿಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕಂಪನಿಗೆ, ನನಗೆ, ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ’ ಮೆನಸ್ ದೃಢವಾಗಿ ನುಡಿದ.

‘ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೆತನ ಶ್ರೇಣಿ ಅಂತಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದರೊಳಗೇಯಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆತ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ, ಬರೋಳ್ಯಾರಿ ನನ್ನ ಸಂಬಳವೇ... ನಮ್ಮ ದಿಗ್ರಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲವೇ?’ ಶಮಾರ್ ಜಡಪವಿಸಿದರು.

‘ನಾವೇನು ಅನ್ನುವುದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ. ಅವನೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿರ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿದರೆ, ನಾಳೆ ನಾನು, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನು ಮಾಡಬ್ಲೇವು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ...’ ಯಾವ ಮುಲಾಜೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೆನಸ್ ತಲೆಗೆ ಮೊಳೆ ಹೊದೆದರೆ ಹೇಳಿದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಮಾರ್ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿಡ್ದರು.

“ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ... ಒಬ್ಬನೇ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಉದ್ಯೋಗಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಇಂಟಾರ್ನಾರ್ಕನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ವರನ್ನೂ ಬೆಳೆಸು ಅಂತ.. ನಿನೇನೋಿ... ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೌರವನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಬೇಳಿಸಿದೆ.. ಈಗ ಆತ ನಿನಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ... ಆದರೂ ನೀನು ‘ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲ’ ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದೀರ್ಯಾ... ‘ಹೊಡರೆ ಹೊಗಲಿ ಸರ್... ಅವನವರ ಡಜನ್ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲೇ’ ಎಂದು ನೀನು ಭಲ ತೋರಿಸಬೇಕಿತ್ತು... ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನೀನೇ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಅವನು ಅರ್ಥ ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ...” ರೇಗಿ ಅಣಿಸಿದರು ಶಮಾರ್.